Різдвяний Ч. 30.

Самохотник

Рік 1918
Видання рік IV.

Слава во вышнихъ Богу, на земли миръ, въ человѣцѣхъ благоволеніе...

Коли земля у білу біль убрана
Ляже спочить,
У тиху нічку ясну і зоряну
Ангел летить
Ясний і красний, милий, білокрилий,
В його в руці
Зелена вітка, ще весна розвила
Чаром її!
Над білі лине він хатки й садочки
Й пісню співа —
Неначе срібні дзвонять це дзвіночки
Мило сплива
Срібним повітрям в віконця цвітисті
Білих хаток
Чарівна пісня і у душі чисті
Ясних думок
Про мир, про щастя, про ясні години,
Рай на землі!

Низки перлисті немов сни дитини
Несе тоді
Чарівна пісня й в душі ледом скуті
Іскру кида
Й веснані мрії вже давно забуті
На лет зрива.
Чарівна пісня! Та тричі даремно
Її співав
Нам ангіл ясний – ніч глушила темна
Пісні слова,
Ніч безпросвітна ненавистю дика,
В завість збруйна
І в лють скажену гадючого сику,
Страшна, грізна!
Він знов зліта! Чи знов його прожене
Від себе світ,
Знов пісня змовкне, знов вітка зелена
Утратить цвіт?..

/

Кіш, 6. січня, 1918.

Ізза зміни сітуації в українській світовій політиці ведуться на цю тему горячі дебати. Подекуди приходить до боротьби в партіях і поза партіями. Верх бере партія самостійницька т. зв. галицька партія „без анексій і контрібуцій“. Однодушна заява Петрушевича й Василька викликала небувалий ентузіязм. З тої нагоди видало тов. „Просвіта“ ві Львові спеціяльний календарь. Вступну статтю з підхожим змістом у формі австрійсько-угорської вісімки написав злотоуст Теодоз Лизнопиский. Стаття лірично-новелістичного змісту прикрашена великими портретами, що легко даються склеювати до купи. — На останній нараді обєднаних послів Галичини і Буковини рішено одноголосно для більшої солідарности змінити клич проф. Бобра: „Всі враз, все вперед!“ на короткий а рішучий клич: „Гей руп!“ Такий клич відповідає загальній демократізації української нації. Із демократичного становища попирав цю

зміну Барон Гушкоський ураз із Вільгельміном В.
Спротивилися представники кількох українських аристократичних родів: Баран, Цап, Когут, Рак, Їжак і Передун. Вони зложили votum separatum.
Зміна ситуації спонукала й галицьке українське військо забрати голос у цій справі. Ухвалено багато резолюцій. Окремий комітет має займатися виданням великої памяткової книги під загол.: „АЛЬМАНАХ резолюцій У.С.В. обох полів. Делегати Коша одної й другої менажі мимо горячих диспут прийшли в деяких точках до загального порозуміння. З початку поділилися були на кілька політичних фракцій а то: фракцію ідеольогістів, монольогістів, монархістів і атеїстів. Підносилися голоси за самоозначенням жіноцтва. Спротивився цьому з санітарних зглядів Др. Цвібельдуфт. Він рішучо стояв за невмішуванням у жіночі внутрішні справи..... У вечери на внесення одного з присутних відложено збори. Кінцева резолюція звучала: „Перериваєтьcя сьогоднішні збори, бо настрій за поважний." Віденська станиця рішила з своїми визначнішими членами боротися як доси, з тою зміною, що боротьба має вестися тільки з мечем у руці. (Хто не має меча, вистане дармовис в роді багнета. Рішено вислати делегатів. Один із цих делегатів Др. Парадун прибув на днях до Коша У.С.С. На владженому з цеї нагоди обіді сидів увесь час із мечем при столі. Це обурювало членів лицарства залізної остроги.
Після віденських резолюцій Центр. Упр. У.С.С. має заложити школу для виховання стрільців у боротьбі з Поляками. Провід у науці обійме один із титул. підхорунжих, звісний матік, вислужений вістуні заслужений організатор Drużyn Bartoszowych" і Tow. Szkoły Ludowej. — Львівська станична громада в порозумінні з командантом театру ухвалила теж доволі багато резолюцій, які забрав із собою театральний справник і передав зарядові приюту до відчитання тяжко хорим. Багато з їх, що лежало в горячці з радости прокинулися з невилічимої хороби. Самому командантові що задля неко-

Мирові переговори.

рістолюбивости не міг бути присутній потекли з очей сльози радости.

Відспівано тричі гимн: „Отамане, отамане!“ і все положилося назад до ліжка.

(Продовження з дальших нарад слідує.)

— Леле.—

УРАДОВІ ОПОВІЩЕННЯ.

§ Ізза недостачі відповідних сил до канцелярійної праці команди У.С.С. оповіщують

КОНКУРС НА ЖІНОЧІ ПОСАДИ.

§ Із нагоди приїзду митр. Шептицького стаційна команда в Пісочній дала виїмковий призвіл на зроблення порядків. Користати можна тільки до свят Христового Різдва

§ Центральна Управа У.С.С. у Відні видала такий радіотелеграфічний приказ: „Жінки, що досі могли бути підофіцирами — можуть бути рівнож і підхорунжими.

§

LAPSUS CALAMI.

(Із любовної переписки У.С.С.)

„Олю, Олю! Як би Ти знала, як я зтужив ся за миром і за Тобою. Як би я хотів знов таксамо, як колись побачити, як Ти вигідненько лежиш собі в тіни під розлогистим д рабом!“..

Чому політика „Української Центральної Ради" добра?

(Із розмови двох У.С.С.)

А: Чи бачите, товаришу, як наш уряд у Київі добре найшовся? Не просить нікого ні о що, організацію переводить, гроші бе, польським панам забирає землю. Й ні разу не нарікає. Ні на що.

Б.: Не дивниця! Адже Грушівський, Петлюра, Винниченко, Ніковський довго жили в Галичині.

А: Так, так, правда! І добре приглянулися нашим політикам тай тепер знають як НЕ робиться політики.

Хто відгадає?

Як загадку відгадати бажаєш щасливо,
Знай що трете і четверте це воєнне пиво,
А як трете і четверте взад будеш читати,
То вгадаєш чого жовнір може безліч мати.
Перше разом із четвертим не гідне похвали,
Кінець третього й четверте поети співали.
Як четверте перекинеш, товаришу-брате,
Страх буде, як у „фуксльоху". (спробуй же вгадати!)
Як четверте злучиш з другим, то особі милій
Мігби ти післать на спомин про щасливі хвилі.
Трете з першим — того малі лякають ся діти,
Передусім, як не хочуть тихенько сидіти.
Початок кінця і трете і друге додати,
То можуть в їм поселить ся великі магнати.
Перше, друге й трете разом — в війну миле всюди,
Що о його щоденно просять голодні люде.
А щоб легше тобі було загадку вгадати,
Знай: все разом будуть добре стрільці памятати!

ЦІНА ЦЬОГО ЧИСЛА 50 СОТИКІВ